

તમાંશે અલાદીન

નાટક ૪ અંકી.

મુ'બઈની જાણીતી નાટકમંડળીઆએ કરી અભિવેશ
તહેરવાર રાગ, રાગણીઆથી બેરેશ
ગાયણરૂપી એલ.

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રગટ કરનાર

“નીકાબદાર.”

મુબઈ:

આરિયન્ટલ કાવખાતામાં છાપ્યું.

૧૮૮૨.

કિંમત ૩ આના.

તમાંશે અલાદીન.

તખતા.

ચીનાઈ.

શાહેચોન ચીનકા રોહનશાહી.
અલાદીન દરજ મુમલકાકા બેટા, પીડેસે શાહુકા જવાંઈ.
વઝીરખદા શાહેચીનકા વઝીરકા લડકા.
બદ્દુલખદર શાહેચીનકા મેટો.
અમર બિગકા મારેલો.
માદર અલાદીનકી.

હંડસાની.

અબનેઝાર આફરીકાકા બડા જાદુગાર.
કસરાક ઉસકા નોકર.

પરખતાની.

અરલાક જનોકા બાદશાહી.
પરો અબનેઝારો રાહ બતાવેવાળો હુર.
દેવ અંગોસ્ઠરીકા દેવ.
દેવ મેરાગકા દેવ.
દાસી, ત્રાકર, દરબારી, વગએરા વગએરા. મુકામ ચીન જોર આફરીકા.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

જાદુગરકા ઘર.

(અબનેઝાર જાદુગર રમલ દેખતા હ્યે ઝોર ઉસકા નોકર
કસરાક સોતા હુવા નજર આતા હ્યે.)

(આઈ રત અસંત.)

અબનેઝાર—પાઈ રત અસંત બાહરે બાહરે જાલે બખત મારે,
જાલે બખત વકત ઈ કમાલ—પાઈ રત૦

અરમો પુરે મોઢાં મારે મનવા ખુશી હૈયે,
હરવા જોગ અતહર મીલાયે.—પાઠ ૩૧૦
હુંડું જાંઘા પાઠી પાંકા અરલાક પુંગુ મૈયે,
મનકે રોગ પોણી મીલાયે.—પાઠ ૩૧૦

(કમરાકો ખેદાર કરતે હૈયે.)

ગજલ.

(તકરતા હોતા હૈયે અચળાખી મુલદામ કહી.)

અબનેઝાર—જહદ ખેદાર હો અથે હાથીયે ના કામ કહી,
સો ના રંહુ અબનસાં અપને સરોશામ કહી.—ટેક૦
હકસે હુમ્મીદ હૈયે કમરાકસે અમકે મોગ અબ,
દુર હો રંજો મુમીઅત માલે આરામ કહી.—ટેક૦
તુજકો લાજમ હૈયે કેવો કોલ કરે અપના વફા,
શાદ કર દીલકો મેરે જહદ પો અબ અબકામ કહી.—ટેક૦
(જમીનમેસે પડે નમુદ રોતા હૈયે.)

(ઝારેગમ પમગરે.)

પરી.—અબ તું હો ખુશી દીલસે,
ગમી જકે ખુશી પયદા હોતી કહી માનસહી.—અબતુ હો૦
હમીદ બર આવે,
ફાનુસ તોરે હાથ આવે, શાહી લાવે.—અબતુ હો૦
(ગથેબ હો જતી હૈયે.)

(અખીઆ બાગ રહીયે.)

અબનેઝાર.—ચેત જ જલદીવે—મીપાઠ મારારે૦
અરલાક આવે ગાશીલે, સખ શાહાવોસે વારીવે,
અમકેગી શાહી મારીવે.—સીપાઠ મારારે.
(ગગરાત હોતા હૈયે ઓર અબરમેસે શાહે જન અરલાક દાખીલ હોતા હૈયે.)

અપનેઝાર—

(અપને તીલુકા તવરંગ બાગ, ચલી મથે દેખનકું.)
 અથે શાહિ જીન પારે અરલાક, આગે તોરે તીવરા ઝરેકા;
 અરજ કરતા હમે ચેરા તોરા, દેખત ઉનકે જોહરકો,
 લાવે અગર તું દીયા બદુકા, સુખ મનજામ મીલે મુઝતરકો.
 (જુલ.)

મોકો મીલે મુખ જગતી ન્યામત, મોકો મીલે મુખ ન્યામત,
 મોકો મીલે મુખ ન્યામત હસમત, કાંમ બને ઝો રાહત,
 કામ બને ઝો રાહત, મુઝકો જોર હરે હો કુદરત,
 લગે હામ બન મોરે—લીપક બદુકા દેરી મેરી,
 ગર હો તઝર તેરી.—અમે શાહિં

(રાજા હુ મથે કૌમકા ઘંઘર મેરા નામ.)

અરલાક.—રાજા હું મમે જીનોકા હમે અરલાક મેરા નામ,
 તેરે એક દીપકકે આતેર કોડા અપેશ આરામ,
 જીસ દીપકકા હૈ તું હમે તું સુનલે ઉમકા મુકામ,
 ડરા તોલ પુર પરખતમે હમે જીસમે ઉમકા કાંમ.
 લરકે કોઈ બેવારીસે લીજીઓ એ તું કાંમ,
 બઠજીઓ ન હરગીજ ડરેમે, હોગા કાંમ તમામ.
 દેતા હું છડી બદુકી જીસે ગાર ખુલે બેશક,
 દીગર એ લે અંબુડી મુજસે જીસે મીલે દીપક.
 (છડી ઔર અંબુડી દેકે અરલાક ગયેખ હતા હમે.)

(સીમતી મેરી.)

અપનેઝાર.—જીસતી તેરી, દીન દુનીમે, નાહી સનદ તેરી,
 બે કલ હવા નાદાન.—ટેક૦

ધભરા ના તું અમ્મે યાર, વરત ખાવે માર,
કીસકા આધાર, રખતા તુ જોરી.—બેકલ
દુમરા કોઈ આલાક, ધુંદુગા અમ્મે નાપાક,
કધુ ન રખે દાત, કરે મદદ મોરી.—બેકલ.

(જાતે હમ્મે.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(અલાદીન લડકોંકે સાથ ખેલતા હમ્મે ઇતનેમે ઇસકી માદર દાખીલ
હોતી હમ્મે, સબ ભાગ જાતે હમ્મે, અલાદીન ધભરાકે ખડા
રહતા હમ્મે.)

૫૬.

(વાહવા માહિયજી.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—મુરત એ તેરી એ ગુણી કયા મોરી,
ભરીથી દુખમે સુનલે એ ગ્યાંની.
એા ઉજડ નાદાન એલે હમ્મે તું દીન રમ્મેન,
કીસ ખાપ ધતપે મસ્તી હમ્મે એ ધરમે નહી સુખ મથેન;
અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુખમે

અલાદીન.—એા મોરી પારી માતા બાતમે મત કર લડાઇ,
સારે ખોટાહી સુનતે હમ્મે સો હોગી મેરી હસાઇ;
હમ્મે તનકો કમરતકી ગુણી.—ભરીથી દુખમે

માદર.—અમ્મે બેઠા તેરા પીતા મરા આલમ હમ્મે એહી,
હસી ખુશીસે રખતી મયે તુંજકો જો હોતા તેરા મચા,
શીરા હયે સુખપર જલ પાણી.—ભરીથી દુખમે

(પીછેમે અબનેઝાર આકે સબ સુન લેતા હમે.)

અલાદીન.—અએ મા મએને ચચાકો દેખા નહી હરગજ,
જીતા હએ યા મર ગયા એ કહે દેતો હો ચથેન,
માદર.—હએ હમપર ખીતી ખીપત હએ બરી.—ભરીથી દુખમે
(જાદુ આજની, અજબ કુકદારા રે.)

અબનેઝાર.—(કસરાકો.) સુન કસરાક, મીલા ગુણી ખારારે.
લડકા હએ એ તેજ ઓર ડુજડ,
ઈસ્સે બનેગા કાંમ ચારારે.—સુન કસરાક
(વોહી રાહ.)

માદર.—ચલ જહટ બેગીસે, અબને ઘર જાએરે,
સુનરે અલાદીન મુસતફા ખારેકા,
ચલ જગ દુંડા મેરેકો કાંહાં પાએરે.—ચલ જહટ બેગીસે
(જલવા જો તુમને દેખાયા.)

અબનેઝાર.—મુસતફા ભાઇ દીલઆરાં મેરા જી જાનતા હએ,
મેરી મા જયાથા ખારા મેરાજી જાનતા હએ.—ટેક.
અએ ભતીજે મેરે કે ખુશ હુવા દેખેસે તેરે,
તું હએ ઇન આંખોકા તારા, મેરા જી જાનતા હએ—ટેક.
અએ મેરે ખારે તું મેરે ભાઇકા હએ ચશમે ચેરાગ,
હો ખગલગીર હમારા, મેરા જી જાનતા હએ.—ટેક.
(રામા મોરીરે ઘાઘરીઆં ફાડીરે.)

અલાદીન.—રામા પરે રખ કરવા તોરારે,
કાલે કાલે હાત મોકો ના છીઆરે.—ટેક.
ચલ ચલ ડગવા કીસ દીનકા હથે તું,
કાકા બન મેરા મીલ ગયા,
આજ પાંછી પીતાકે દેખું મોહ ન દેખું તેરા,
મંગલ મુરતી એ કાંહાં આધરે.—રાંમા.

(મોરે સૈયાં કરે ચતુરાધરે.)

માદર.—તોરે ખીના અઝમે પીયા આફત આધરે,
આફત આધ, ગમ આધ તોરે ધીઆન લગાધ.—તોરે ખીના
સીતે સીતે તેરી હમર કહી જાની,
તુને જેહમત કુનીયામિ કયા ક્યા હાધ.—તોરે ખીના૦

(ઝો મઝમે વારી, દ્રાગ લોચન મધમાતીઆ.)

અબનેઝાર.—ઝો મઝમે વારી, કયુરી બહેના ધબરાતીઆં,
નીલી પીલી નઝમેન મતકર હસપર,—ઝો મઝમેવારી
અગાના મઝમે યા ખીગાના મઝમે,
ગજબ કરના મોરી ભાભીજન,
સુસતકા દરજી મોરા જો ભાધ,
તોરા ધનીયાં નહીં કર બતીયાં—ઝો મઝમેવારી૦

(આજ કાંનાં મોઝમે લીઝમે બાંસરી બજાધ રે)

માદર.—આપકુ તો અઝમે મીઆં, મઝમે જાનતી નહી જરા,
જાનતી નહી જરા, ઝમે કાંહાસે આધ હઝમે બલા—આપકુ તો૦
સોહોરકા ભાધ હયાં, ઝેકીયા અઝમે સાહેબ,
વોહખી નહીં બબર મુજે કે જીતા હઝમે યા મર ગયા—આપકુ૦

(ધુનસે બજાઝમે બંસી.)

અબનેઝાર.—ભાધ, હમસે છુટા હયે ભાધ,
આફત લગી જીઆ આવમ,
ચલત ચલત બઝમે લગત દેખુ' સરહદ ચશમાન—ભાધ૦
દશ એશ તજકર ભાભી સુન આવત,
જેહમત, કેહેના કુઠ માન નહી, સુધ ઝોઝમે ભાધ જાન.—ભાધ૦

(ગર હમને દીલ સમનકુ દીઆ શીર કીમીકુ કયા.)

અપનેઝાર—આલીક કીમીસે બાઈ ન કીમકા જુદા કરે,
 ફુશમનકોલી નમીય ન એ દીન ખુદા કરે.—આલેક૦
 સુખ માલો જર જો મેરા હમે વો હમ પીસરકા હમે,
 ખાવે પીવે ખીલાએ એર અએશા મળ કરે —આલેક૦
 (તુંજ સુખ અતી સુખ દાય થયુજી)

અલાદીન.—રખ મતલબ ગર લાએ રખીએાછ,
 મોહ કીના પુર જર મીલનેકા કયા રંજ.—રખ૦
 મા માહુય એ મયા હમે મેરા મુહ હયે હશકા મેરે પેદરસા,
 હું રાજી જીસમે તોરી મરજી.—રખ૦

(ખારીસતરૌકી સંક મયાને હતા એક એનસ્તી પુરવીન.)

માદર.—એ ધ્યાન છોડો અથે ખારે દીલસે મયા તહી એ તુમારા જન,
 ખુદાઇ જાને—કે લે ના પુછ હશકા નામે નીશાન—ખુદાઇ૦
 (વોહી રાહ.) (પએછાંન,

અપને૦—અએ બાબી કહે અમે મુસતફા નામ મેરા તુંમ લએા
 કહા હું મએને—એનામ રખો તુંમ દીલમે થાંન-કહા૦
 (કવન ગુનગારી દીલીરે.)

અપનેઝાર.—સુખન સુન ખારે મારારે,
 મથે કાએ તોહ સોચને.—સુખન સુન૦
 મારી મારી કમાઇ, તોએ હું જાદે બાઇ,
 દસ લે અસરશી તું શાહી કપરેકો.—સુખન સુન૦
 (દુધ ખેચન મથે ન જાવું દઇઆં)

અલાદીન.—અબ ગુલશન મથે પાજારે મઇઆં,
 અમત અમતકી આઇ ખાહાર,—અબ ગુલશન૦

ચમક ઝમકસે કપરેકી તૈયારી હોગી,
 સખી અમું મીલા મોહિ,
 મોહરે એ ભણ્યાને દીયા હવે સવાર.—અખ ગુલશન૦
 (અલાદીન જાતા હૈએ.)

(આજ મોરે આજ.)

અખનેઝાર.—ખાત મોરી દેખાજી,
 કયાહી શદે પીશજનદે સોપ મોહિ મુનલે ખાતે.—ખાત૦
 શાંમકો પીછે લાજે શીર ફોધ ન ગમ ખીચે,
 દાહાશત ન રખો ભાભી માતે.—ખાત૦
 (કચેરી હોરી ખેલાઇ.)

માદર.—તોરી માસે હો કયા ખરાઇ, રાહ મઝમે દેખુંગી બાઇ.
 રાહતો આરામ દેખી મઝમેને તુજસે,
 હો હરકો અચેરી સગાઇ,
 લડકેકો જલદી પીછે લે આવો, અરજ—લાલા,
 અરજ એહી હઝમે મુતાઇ.—તોરી૦
 (માદર જાતી હૈએ.)

(બહડકે પરીસે શકલ મેરે.)

અખનેઝાર.—ખેલા ફરેખ હમને મીઆં ખુબ રોજો, શખ,
 મુશકીલ જો કામયા વોહ યાં આમાન હુવા હઝમે રખ—ટક૦
 ચાલાક ખુબ લડકા મીલા હવે અલાઝ્મોદીન,
 અંજામ કામ ઇસ્સેહી હવેગા શુદ્ધે રખ.—ખેલા૦
 (અલાદીન ફાખલ રોવા હૈએ.)

(નજારા બર મારારે.)

અલાદીન.—તુહીતો હઝમે ચચા મેરા, મઝમે હું દાસ તેહારારે,
 ખોલો તું મ મુહસે યુંગે હો બને કયા,
 મઝમે નહી તોહુ બાચારે.—મઝમે દાસ૦

અબનેઝાર.— (વાહી રાહ.)

કહો ન અરેશા અમ્મે મીઆં એ ભાઈ ન હમ્મે તુમારાયે,
એ ભાઈ ન હમ્મે તુમારાયે, એ નોકર હમ્મે હમારાયે.
અલો મારે ખારે શુલશનમે જાવે,
ખુશ હો દીલ હમારાયે.—ટેક.

(જાતે હમ્મે.)

બાબ પેહલા—પરદા તીસરા.

શાહેચીનકા મેહેલ.

(શાહચીનકી કુખતર બદશહબદરકા ફરશાનજર આતા હમ્મે.)

(છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી બાંધરે.)

શાહેલીઆં.—ગામ્મે શાહેલીઆં શાહજાદી મોરી આધરે,

કમ્મેસી ચમક ગોરે મુખડપર પાધરે.—ટેક.

રખે સલામત હક આલમમે, એહી કુવા હમ માગતે,

હરદંમ હરદંમ હરદંમરે, કુબુલ પેશ ઇસે એ કુવા આધરે.—ટેક.

* (તનન દીમ દીમ દારા દીર દીર દેરના.)

બદશહબદર.—હામ્મે મોરે સૈયાં કાંહાં હોગા.—બદનસીબ,

રંજ પાધ મોહકી આધ ખુદા ખુદા.

દાસી દેખ મોહે પુરે.

સરર હામ્મે બરે હુવે બાગા સુરૂરી,

દેખ પુ ઇદર હાલ મેરા, હાલ મેરા; હાલ મેરા.—ટેક૦

બાપને કીની મંગની મોરી આફત પડી મોપે,

ગમને મારા હમ્મે જાલીમ કરે ગીરીઆંઓ બકા.—ટેક.

આબમે ખોલા એક જાહકુને શાદી તેરી જાન,

હોગી ખેશક અલાદીનસે રહે પુ શાદ સદા.—ટેક૦

(કયુ'રે ખડા હીંદુસ્તાની.)

શાહેલી.—એ હએ યુમાં તુંજો જાની,
 નાહક હુધ હએ દીવાની.—ટેક૦
 કાંહાકા અલાવીન કાહાકી એ ખાત,
 તેરા શૌહર હએ લાસાની.—નાહક હુધ હએ દીવાની૦
 વજરકા લડકા હોશ તું દાનાં,
 ઉશકી હાવેગી તું રાણી—નાહક હુધ હએ દીવાની૦
 (ખેત.)

વજરજાદા.—(અંદરસે) મરે મકાનમે જાતાહું મને તું કયું હુવા
 સૌહર હું શાહજાદીકા લડકા વજરકા.
 શાહદી હમારી કેર ચુકી લેએ મારેસે હેરમે,
 શૌહર મલે હો ગયા ઉશકો ચરઆ દહેરમે,
 અંગાઠી એ દેનોદ્ધા જાતા હું મએ નીશાન,
 તું રોકતા કયું મુજે અએ બદજન વ બદચુનાન.
 (ખેત.)

નૌકર.—(અંદરસે) મુનીએ જનાખ હુકમ હએ શાહકા મુજે,
 કે હરગીજ જાને દીજો ન મહેલમે કીસે.
 (કાહે રાસે બલમાં મારા.)

બદરૂલબદર.—દેખ તુંરે ચેરી જાકે, ડરપે કીયા તુકાન,
 મુજસે કર તું આ બયાન.—ટેક૦
 જલદી બબર લા માહે મુના આકે,
 હએ એ કૌન વાંહાં અએસા બેયુમાંન—ટેક૦
 (વોહી રાહ.)

અમર શાહેલી.—મુનીએ મારી શાહેજાદી, આએ હએ મીઆ
 વોહોતો મીલનેકો હયાં.—ટેક.

पीसरे दलरका हकम होतो आवे,
ज्येही सुनाह भज्जेने सारी जयां.—टेक.

(भरीयम प्यारी मारी.)

पदरुलपदर.—सुनले येरी मारी, पुरका हमारा होवले तुंरी,
वज्जरनदा आवे ज्यम न करीज्या मुहसे पात;
उमको उजवे हयां भसप्यरी के साथ.—टेक.

[शाहलीके पुरका होहाके उस केशपे लीहती हुये पदरुलपदर मेर शाहे-
लीज्या साथ छुप जते हुये छतनेमे वज्जरनदा गेह शाहेलीके अपनी माशुक समज-
कर मोहायत करने जता छतनेमे माग हुसके पाहुार नीकल आते हुये, वज्जरनदा
नेहायत सुसामंद होके जता हुये.]

जाय दुसरा—परदा पेहुला.

जेक वीराना जंगल.

[जेक शीहागार नजर आता हुये अयनेजार, अलाहीन मेर कसरक
हाथील होते हुये, अयनेजार लड्डुध कलाम पडता हुये—छतनेमे
जेक सजर कटता हुये, जसे अलाहीन मेकिता हुये.]

(कया कहे हालत हमारी जेहतो अयतर हो गछ.)

अलाहीन.—जे ययातो नहीं हज्जे, हज्जे लारेय जदुगर कोछ,
मेरी मांके पास पछोच्या ज्यो प्युछज्या कर होछ.
हाल मेरा मेरी अभासे सुनाने के लीज्ये,
जने जाली नही मिलता हज्जे सुज्जे धर कोछ;
अयतो तोराही अलाहीनको आसरा,
तुंज सोवा मुशकील कुशा नहीं आसिके अक्यर कोछ.

(તેરા ચાર સુબેદાર તુંજે કામકી કમી.)

અબનેઝાર.—ખેટા ખોફ ના આ તુંજે કયા હમ્મે ડર,
તોરે લીઝ્મે હમ્મે ઝે ગંજ, જાવેગે મુખ રંજ,
પથર ઉઠાતો આબી બુલેગા શમપંજ.—ખેટા.

(હાઝમે પરવરદીગાર.)

અલાહીન.—હાઝમે ઝે અંધેરી ગાર.

ધડક ધડક મારે દીલમે આઝમે, હુંગા મઝમે શીનનાર.—ટેક.
જાજ ન અપેસી જાંહંનમમે મઝમે આફતકી હમ્મે જાલા,
ખેડેરે ખુદા મુજે છોડો અમ્મુ તુમહો બંદેનવાજ.—ટેક.

(આજ રહુંગી રાત.)

અબનેઝાર.—છોડ દે ડરકી ખાત મીઆં, મારે છોડ દે ડરકી ખાત
ખોફા ખતર મુખ જાવેગે, તુંતો રખ ઝેહ છલા હાય.

(અગોસ્તરો દેતા હમ્મે.)

દો રસ્તે હમ્મે સીધી રાહસે. ચેરાગ નજર ઝેક આંઝે.

ઉસકો ખુજ કરકે લા તુ ખેટા, તાકે જુઆ સુખ પાઝે,

(અલાહીન અનેકો ડરતા હમ્મે અસકે અબનેઝાર
જોકોયે ખુશ મસે ગારમે ફેક દેવા હમ્મે.)

બાબ દુસરા-પરદા દુસરા.

(ગુલીસ્તાં નજર આતા હમ્મે.)

અલાહીન— (પસે મરગ મેરી મજરપર.)

હમ ખોફ નાહક યા મીઆં ઝેહ તો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હમ્મે,
ઝેતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હમ્મે, ઝેતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હમ્મે.
આવે ડમડીમે અથેસા ઝેક ફલ, ઉસકે વાસ્તે ઝેચે કીતને રંજ,
ત્રાંધાં હમ્મે વો મેરા અચા, બજા જો અથેસે ખરપર નીશાર હમ્મે.

કાહાં હમ્મે અજીવ ચેરાગ વોહ, કે જીસેકે લીએ મએ આયા યાંહાં,
શાએદ આતા હમ્મે જો નજર વોહી ઉસેકે દીલકા અપરો કરાર હમ્મે.
એહ ચેરાગ દેખો તો કયા બલા, મુજપર કએસી કએસી ગીરી બલા,
હમ્મે વોહ યારો બરમલા, નહી અકબકા અબ સુમાર હમ્મે.

[અલાદીન કાનુસ એર મોડેસે જવાહોર લેતા હુએ છતનેમે
અબનેઝારકા આવાજ આતા હુએ.]

(નકર દેર અથે દેવ બહેરે ખુદા.)

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—કહા હમ્મે અલાદીન દેતું જવાબ,
ચેરાગ આયા લેકે તો દેદે શીતાબ.

અલાદીન.—અમા મુજકો બાહર નીકાલો શીતાબ,
ચેરાગ લેકે આયા હું અએ જનાબ.

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—મુંજે પેશતર દેવેગા તું દીઆ,
તો બાહર નીકાલું તુંજે બરમલા.

અલાદીન.—બંધા હમ્મે કમરમે ચેરાગ એ હુજુર,
જો નીકલું મએ બાહર તો દે કું જુરર.

અબનેઝાર.— (ખુદાવંદે દો આલમરા.)
(ઉપરસે).—અરે આ બેહયા તકરાર, તું મુજસેબી કરતા હમ્મે.
મુંજે દીઆ આ દે બદકાર, વગર ન તેરે હકમે ગાર,
હો મીસલે કબ્ર તીરેતાર, ન નીકલેગા કબી જીનહાર.

[અબનેઝારકા કસરાકો ગારમે ફેક દેનાં કસરાક એર
અલાદીન ગારમે મીલના એર કસરકા અલા-
દીનકો ઇશારેસે કેહના કે અબનેઝાર અલ જબા.]

(જરા નએનોસે નએન મીલા.)

અલાદીન.—હમપે કમસી હુધ જોરો જકા,
જકારે કર વોહ ગયા હમ્મે જલીમ દુનીઆમે કયસેકે જબી.
મએમાંત આઇ મેરી કયા મએ કરે અબ,

રખ મૈયાં કયસેકે પાજી.—પાંઉરે.

અબ હો પરી હમ્મે આકૃત—દુનીઆં મે.

[અલાદીન ગમગીન હોતા હૈએ ધનમે કસરાક અંગોસ્તરી ઘોમતેકા ઈસારા કરતા અલાદીન તોહુ અંગોસ્તરી ઘોમતા હૈએ, એક જન હાજર હોતા હૈએ.]

(અંત.)

અંગોસ્તરીકા જન.—કહો અમ્મે મીઆં કયું કીઅે હમકો યાદ.

અબી લાજી બર જો કુચ્છ હોવે મુરાદ.

કરું જુદ જો કુચ્છ ફરમાવો કાંમ,

હું મઅે હમ અંગોસ્તરીકે શુલામ.

(અરે લાલલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ.)

અલાદીન.—અમ્મે જન મુજકો પરા હમ્મે એ કાંમ,

વલે હયાંસે બાહુર નીકાળ બસ મલાંમ.

મઅે માંનુંગા અથેસાન તેરા દીન વ રાત,

જો તું ઇસ અંધેરેસે દેવ ન જાત.

[દેવ કસરાક એર અલાદીનકો લે જતા હૈએ.] *

બાબ હુસરા—પરદા તીસરા.

અલાદીનકી માદરકા મકાન.

[અલાદીનકો માદર બેઠો હુધ નજર આતો હૈએ.]

(ગઅેરત ન આઇ તુજકો કુચ્છ અમ્મે યાર બેશરમ.)

માદર.—મદ હયેકું ક્યા સીતમ હમ્મે ક્યા જુલુમ હમ્મે અલમ,

શુમ જુર ચશમ મેરા હુવા મદ હજાર ગમ.

શીરાનકો લે ગયાથા ચચા ઉસકો શેહેરમે,

આયા ન અબ તલક એલાહી એહ ક્યા સીતમ.

(અલાદીન એર કસરાક થકે કુને આતે હૈએ.)

(રામા મારી ધાધરીઆં તોડીરે)

અલાદીન.—અઝમે માં મોહર દુઆ વાહાં તોડીરે.

કઝમેશી કઝમેશી ઉને માપે કીની બલજોરીરે.—માં મોહો
મોહો ચચાને કઝમેદમે દાલે, પીછે કહુંગા મઝમે સારા બયાન,
ચલ દે રોટી છુજે ભુક લગી હઝમે ભારી,
ભુકકે માત મોહો કલ આધરે.—માં મોહો

(હમાંગી મંદરીઆં કઝમેસે સુતી.)

માદર.—બેટા સુતીઝો કઝમેજા કરના હાલ હોવે અબ કઝમેજા,

પઝમેજા કવરી કુચ્છભી નહી.—બેટાં

સુત રખી હું કાંટકે, જન બદે બાજનરમે,

ચલે કુચ્છ વોહ કારમે જાતી હું મઝમે લાને.—બેટાં

(બેચનન કજરા દારો રેમાં.)

અલાદીન.—બેચન સુત ન જાવો મધયાં, બેચન સુત ન જાવો,

પહેલે દીઆ ઝમે બેચકે લાવો.—બેચન

કુત તબ હોવે દો તીન દીનકા,

દેખા જુસે બજર,

તાકે ખુશી અબ આવે હમકો.

અમાજી કરો ઝમે કાર.—બેચન

(વોહી કાહ.)

માદર.—હઝમે પુરાતા ઝમેતોં દીઆ, ઉસકો હું ઉજલ,

તાકે ઉસકી કીમત આવે, હોગા બેહતર માલ.—હઝમે

(અલાદીનકી માદર કાંતુસ સાફ કરને જાતી હઝમે ઇતનેમે જન

નમુંદ હોતા હઝમે, ઉસકો કુદખકે ઝો બેકોશ હોતી હઝમે.)

(પુદા સળજીકો રખે શાદ.)

ફાંનુસકા જન.—કીએ યાદ ઝુનું મુજકો ફરમાઓ જુદ.

હએ કયા કાંમ મુંજશે બતલાવો જુદ.

મએ કામ દીએકે તામે ફરમાન હું,

ગુલામ મએ તેરા દીલસે હરઆન હું,

અલાદીન.—અએ જન તું લા ખાંના બકર શીતાબ,

હએ ભુકસે બહોત દીલ મજતેરાબ.

તરાહ તરાહકે ખાને લા જલદી ચાર,

મીઠાઈ મુતનજન ખીલા નેકકાર.

(એક ખાનિકો મેજ જમોનમેસે તમુંદે હોતી રહે. અલાદીન અપાવી માદરકો હોશમંદ કરતા હુએ, ઘોર જન ગયબ હોતા હુએ.)

(પા લાયુ કર જોરી.)

અલાદીન.—શુક હએ તેરા યા રખ,

દી તું ને એ ન્યામત સખ.

ગદામસે મુજે શાહી મીલી હએ,

એકબાલ ભગે માત અખ.

પુદાયા મેરી શરમ રખીયો તુ ઇસદમ,

મુશકીલ પડે મુજપે આ જખ.

બેત.

માદર.—ધલાહી મએ સોધ યા બેદાર હું,

એ હએરતમે કએસી ગીરફતાર હું.

એ ખાને મજેહદાર હએ કાંહાંસે આએ,

અએ બેટા કહો હાલ કાંહાંસે લાએ.

(અરી જોગન હો દરદકી મુખતીલા.)

અલાદીન.—અએ માદર ન કીજએ અખ શીફો ગમ,

નસીબ મોરા અંમકા પુદાકી કસમ.

જો આહું મંગાવું હવે તાકત મુજે,

ખરાબર હવે કાફલે કવલ મુજે.

(સખ ખાતે હવે, ઇતનેમે અદરસે બાળેકી આવાજ આવી હવે.)

(એતો મજનુકી આધ આવાજ.)

અલાદીન.—અથે મા બાળેકી કચસી આવાજ,

જલદી આ તું દેખ જાક;

ચુલ હવે કચસા શેહેરમે હરસીમત,

માહે કાશ કરે કોઇ રાજે.

માદર.—બેટા હાલ મુજો થે આએ, શાહજાદી આજ શહરમેસે.—બેટા.

નાહનેકો જાતી હવે મુએ દરીઆ, કોઇ આંખ ન ઉસે લગાએ-શા.

(ગયરત ન આધ તુંજકો કુછ અથે યાર ખેશરમ.)

અલાદીન.—સદ સુકર હવે તાલએ બેદાર હમારે,

વોહ મુસતરીસે લાખ ખરીદદાર હમાત.—સદ સુકર૦

તદખીર કોઇ નીકાલો તુમ હુતરસે,

તા વોહ માહ નજર પડે એકબાલ હમારે.—સદ સુકર૦

જો હોસો હો જાએ ઉસે દેખનકો હમ,

દીલકો નહીં હવે સખર અખ જીતહાર હમારે.—સદ સુકર૦

(અલાદીન જાતા હવે.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(હમાંમખાના નજર આતા હવે ઔર દરવાજાકે પાંસ સાહુકો મોકી કરવી હવે)

(ગયરત ન આધ તુંજકો કુછ અથે યાર ખેશરમ.)

વજીરજાદા.—શરર્મોદ કીઆ હવે મુજકો જો વોહ નાખકારને આજ,

બેઇજાજત ઉસકોખી કાઈગા મએ ખેસુમાર આજ.

કસમ હવે ખુદાકી મએ કાઈગા ઉસે નહીં,

ઉસકી મદદકો હોવેગી ગર એક હજાર આજ.

अमर.—हरगेज मकानमे तबुं अण्य जने पाय्मिगा,

अण्य तगके शाहजदीसे न हुकम आय्मिगा.

वछरनदा.—तुं मुजकोजी जनेदे तेरा यहसांन होवेगा,

मुजसेजी क्षयेछ तुंजसे हरआंन होवेगा.

(वछरनदा शाकेलीके आंगोशतरी देने जात हउये.)

अमर.—आ प्येहया तुं देता हउये दीशवन कीसे यांहा,

अल दुर हो न देखने पावेगा तु मकां.

(आपसमे टंटा होता हउये साहजदी पेरोश हो जाती हउये.)

अलादीन.—कअमेरा पराअे मकानमे तुं आता हउये नायकार.

तुंजसा न प्येहया होवेगा कोछ छनहार.

आअे जं अुछके वास्ते हुशीआर गुद हो,

मुअे अलादीन जरा अथम वा करे.

पदरलपदर.—हा कौनसा अलादीन आया कौन गुदतर,

पोहतो नहीं नो मुजको नुं गुमी दीया अणर.

(दोरसे अलादीन और वछरनदेके बीच अेक पस जगरा होता हउये.)

आज तीसरा—परदा पहेला.

अलादीनका घर.

(दुरसे आअेधे आकी सुनके मयेआनेके हम.)

अलादीन.—वसइ मुजसे शाहजदीका अयां आ होवेगा,

अेक नजर नो उखेका देखे हांश अपने आवेगा—वसइ०

गुदइ सुंअल आंअ नरगीय. इअ हउये गुल उअ मांहका,

अेअशी मांअुक कोछ आलअे छलाही होवेगा.—वसइ०

मेरी से पैगांअ जअेआ आदशाहाके पास तुंअ,

उस्से शादी हांगीतो आराम मुजको होवेगा.—वसइ०

(બદલ ગયે નયના રે.)

માદર.—હમારા સુંન વાહરી ન હો હોશકો અપને સંભાલ,
કલાંમ અએસા કરીઆ તુરે જો હરએકકો ભાએ.—હમારાં
કાંહાં હએ શાહ ઓર કાંહાં હએ તુરે નીસબત એસી આએ,
આત્મી જો શાહે કાખીલ હોવે યાહી ગજબ હો જાએ.—હમારાં

અલાહીન.— (ઉજાઆલી બધરી રાન.)

અમાજી મુનો એ બાત, લે જાવો જવાહીર સાથ—અમાં
લાયાયા મએ માજી ગારમેસે જો.—લે જાવો—અમાં
(જાતે હએ.)

બાબ તીસરા-પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહકી દરબાર.

(કયા કમાન અબરને એક તીરે નેજરા મારા.)

શાહ.—આજ જુસે તેરે બચતા હએ તેરા પીસર.
વરન ઇસકી ખતા હોતી ન માફ તા હમર.
અબતો શાહજાદી હુસે દેઝીંગા ન હરગીજ વજર.
જુહુકાંમે હુસકે અબ તેરા ખેટા રહે અસીર.

(નયનીદારે ખાતી.)

ખોપદાર.—સુનીએ હમારી અરજ અએ સુલતાન,
એક જઇકા અવન માગે અગર કહો તા આવે યાંહાં.—સુ
(મારી અખીઆ ફરકન લાગી.)

શાહ.—મારી ખોદી સમજાઆરે અથેસે હમદા લાલ દીપે.—મારીં
મતલબ તેરા હએ યારી મુજસે તુ બયાં કર,
હં જલદી યાંહા કહે દે સબ બચારે.—મારીં.

બેત.

માદર.—મથે અરજ કરતી હું અમ્મે આલી જનાય,
કરે જન બકશી તો બોલું શીતાય.
અલાદીન નામ હમ્મે એક મેરા પીસર,
હસે દીજો તુમે બડકી નામવર.
(મથે તો અંખરીઆંસે મારું કતારીઆરે.)

શાહ.—તોરે બેતેકો જ જ બુલા લારી.—તોરે
હમ્મે કોત હાજર મેહુલમે જાકર.
યાહાં શાહજાદીકો લે આરી.—તોરે

(નોકર જતા હુમ્મે શાહજાદીકો બોલાયે આતા હુમ્મે.
બાદ ઉસકે અલાદીનબી આતા હુમ્મે.)

(બદલ ગયે નયેનારે.)

અલાદીન.—મંવર ગયો ચેરારે —અમ્મે મારે શાહા,—મંવર.
બેતા નહીં હું શાહકો મમ્મે બાત કહત હું સુનામ્મે,
ચેરે મુજસે લાખત તોરી ચાકરીકો હ્યાં આમ્મે.
(વોહી રાહ.)

શાહ.—એ ચલ ગયો કહેનારે મુખારક હોવે,—એ ચલ
કપુત જાતકો પુત હોવ હમખ નમખ વોહ સુનામ્મે,
કબુલ હમ્મે મોહુ બેતી મારી પસંદ કર આમ્મે.

બદરૂબદર.—પીદર એ જો મદરવા હમ્મે હમ્મે અલાદીન વાર,
મોરા બારા મોરા સાજન મારે ગલિકા હાર.—એ ચલ

શાહ.—ખુબ કીઆ એ બેતી મારી મનમેથી એહી બાત,
નામ ખુદા લો મુખારક હોવે હાથસે મીલાવો હાથ.

(શાહ કોનાકો શાહો કરેલા હુમ્મે.)

બાબ જોથા—પરદા પેહેલા.

અલાદીન કા મેહેલ,

(અલાદીન ઓર બદરૂબદર દાખીલ હોતે હુએ, કસરાક શોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(કલસે તું બેકલ હો.)

અલાદીન.—તેરી કુરકત એક પલ મુજકો નહીં કરાર હુએ,
એક સાઆત જુન તેરે જુના મુજે દુશવાર હુએ.
હુએ અલાદીન એહ તન ઇસમે જાતું બદરૂબદર,
જાન હો ન ગર બસરમે તનતો ફર બેકાર હુએ.
ગર ઇજાજત હો જાઝા મએ શીકારકો જાને જાં,
હું રજા જો મએ તેરા ઓર તું મેરી મુખાતર હુએ.

(પોહી રાહ.)

બદરૂબદર.—તુંજપર બદરૂબદર અએ પારે સદા બલહાર હુએ,
હું રૈયત મએ તેરી ઓર તું મરાં સરકાર હુએ.
તુમ ગથેતો જાનેજાં ગાયકે જાંકી જાં ગધા,
જાંનમે ન જાંન હોતાતો જાંન ફર બેકાર હુએ.
જાનમએ શોંયા ખુદાકો પર લેકીન જદદ આઇએ,
રાહા તકતી મએ ગહુંગી બસ અહી તકરાર હુએ.

(અલાદીન જા ॥ હુએ અંદરસે આવાજ આતી હુએ.)

બેન.

અબનેઝાર.—(અંદરસે) નયા આહીએ જુસકો લેના ચેરાગ અબ.

મગર જુના બદલેમે દેના ચેરાગ અબ.

નીકાલા હુએ હમને ઇનદીનો એ બએપાર,

કે દોસો હજારેમે રહે કુત પાર.

કહો બથેવાર કીસને અએસા કીઆ હુએ,

એહ તાકત તો ખાલીકને હમકો દીઆ હુએ.

સમજતે હમ્મે લોગોં દીવાના મુજકો,

મગર ખુબ જાનીઓ દાનાં મુજકો.

(અંદરો પોકાર થોતા હ્યે.)

(દીર દીર તુનમ તનન તનનન દેરેના.)

બદરૂલખદર.—જ જ હુશુમ હુવન સુન ડ્યા બહેના,

ડ્યા બહેના ડ્યા બહેના.

ખરી ખલકત કયું હમ્મે ઝારી, ઝરપે ઉસકે જકે વારી;

જારી દેખ ઝારી, ખબર, ખબર.—જાજાં

કમ્મેસે ગુણી શમ્મે ખેચને ઝાઝમે હવસ હુવી હમ્મે, બુલા કવન

વાહારે વીકલાન કરના શરતર સંગ. દીવાના દીવાના.—જા જાં

(દેખો દેખો મેહુરબા દેખલો.)

અમર.—સુનો સુનો જનાબ સુન લો,

વોહ દીવાના જાની દીપક દેવે નયા માલ લેવે જુની-ટેકાં

અબજો મરજી હોવે ખારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,

જો કે તેરા હુકમ હોગા વધસાહી કરીએ કરીએ.—વોહ

બદરૂલખદર.—સુન મહેલી ઉમે લે ઝારી દીલ રંગ હે ઝારી.

મન મોહુ હયા જારી જાન મેહુલેગી હમારી-ટેકાં

દીપક છુપા લેવે કસરાક પાસ હોવે હોવત અસલ ઝૌર ઉમે દે ખારી.

(અબનેઝાર બરોતસા નયા કાનુસ લેકે આતા હ્યે.)

(પીઆરા માસે ખોલો કયું ન)

બદરૂલખદર.—મોરા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેકાં

બરેપાર તુમ ખુબ કરતે હો વોહ કાહ.

છેલ છપીલે હો તુમ ખુબ.—મોરાં

(શાહજાહ જુના કાનુસ દેકે નયા લે જાતી હ્યે.)

(અગર આં તુરકે શીરાજી.)

અબનેઝાર.—મદદ ધસમાલ જોગીકી, હુધ હમ્મે ધનદીનો હમપર,

ફલકપર બખકા મેરે અમકનેકો લગા અખતર

(કાનુસ ઘોસ્તા હ્યે એક દન દાખલ થોતા હ્યે.)

ઉડા ધસ મેહેલકો તું આફ્રીકાકે સીમત અમ્મે જન અબ્બ,
 મેરા કુશમન હુવા મકહુર ખુશી બરસી રહે અબ્બ મુજપર.
 (મેહેલ ઉડ જાતા હુએ.)

(શાહુ આર વજરનાદા હાખીલ હોતે હુએ.)

(અરી હા મોરી પીઆરી નનદીઆરે.)

શાહુ — અરી હા મોરી પારી દીલોખારે,
 તોરે સોહરને મુજપર ડારી બલધ આરે.
 જારે વાંહાં જા વોહ ભાગા હોગા,
 પાસ ઉસે યાહાં પકડ કર લારે જવધઆરે.

(જાતે હુએ.)

બાબ ચોથા-પરદા ફુસરા.

જંગલ.

(બલોરે પેચ માપે ડારેરે રમકો.)

અલાદીન.—ચાલોરે ખુબ ખેલે શીકાર ધરકો,
 હોંમત નીહાયત આવે હમકો—ચલોરે૦
 જાવો યાહાંસે તુમ સબ શહેરમે,
 આલુંગા મમ્મે ફૂર ધરકો.—હોંમત૦

(આદમી યોગ જાતે હુએ કે ઇતનેમે કસરાક આડે ઇસારેસે કહેતા હુએ વોહ
 મેહેલ ઉડા લે ગયા.)

(ગંમસે મેરે બદનસે દંમ.)

અલાદીન.—કધું કર સહું એ રંગો ગમ, દીપક ગવામ્મે બચેહા હું,
 મમ્મે અમ્મેસે જીનેસે ખુદા; હાય ઉડામ્મે બચે ડાહું.
 દીમ્મેકા કુછખી ગમ નહીં, વોહ અબ્બ ચાહતે હમ નહીં,
 દોલતકી સબ તરાંહસે મમ્મે, અરમાંન લામ્મે બચેહા હું.

મઆશુક મેરી બદરૂબદર, ઉઝીઝી હઝમે મુજકો શીકર,

દાગ હઝમે ઝીનેપે મેરે, હઝમે મઝમે ખાઝમે બઝમેઠા હું.

(અગોસરો ધોસના હઝમે છતનેમે દેવ દાખોસ શેતા હઝમે.)

અઝમે જીન મુજકો લેકે ચલ, જીમ જા ગયા મેરા મેહેલ,

અબ દીલસે અપને મઝમે ઝેલી, અરમાન લાઝમે બથેથા હું.

(દીનેકુ ઉડા લે જતા હઝમે.)

બાબ ચોથા-પરદા તીસરા.

અબનેઝારકા મેહેલ.

(દરવાજેમે ટટીઆં લાગ ગહી.)

બદરૂબદર.—અગનીઆં ઝમે જીખામ ફૂંક રહી,

સખીઆં હમારા મેહેલ કાહાં હઝમેરે-અગનીઆં૦

અઝમે ખુદાયા તુ કોઈ લા વાલી,

દીપક દેના બલાઝમે હુઈ.—સખીયાં૦

(અબનેઝાર દાખોસ શેતા હઝમે.)

(અબ તોરી ખાફીં ઝીવ મન બસ ગઈ.)

અબનેઝાર.—અબ મારી ખારી સપ્પર કર,

તન મન લે લીજે વારી ખારી બતીઆં કરકે—અબ૦

નીપત રહે તોરા જીઆ દુઃખ માને,

શાદ રહે યાંહાપર જાની આજા બરમે.—અબ૦

(કરવતીઆં લેને દે.)

બદરૂબદર.—હટહટ યાંહાંસે જનેદે, ઝોરે મુજ,

બગલ દગલ તોરી નાર બીઠા.—હટ હટ૦

કાલા મુખડા બીલાહુસી અખીઆં.

શંગ રાખો આફી છતીઅનપે.—હટ હટ૦

(અબનેઝાર ગુસેમે અલ જતા હઝમે.)

(ધરસે યાંહાં કૌન નીદાકે લીએ લાયા મુજકો.)

બદરૂપ—કયા ગીરકુતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રવાં જઈ યાહાસે અએ પુદાયા મુજકો,
કય તલક રંજો મુશીમન એ મહું મદ અફસોસ,
અબતો જમ દેનેકે જુજ હીલા ન પાયા મુજકો.
વસ્ત્રકો કહેતા હએ હવરી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ કયા ખેસવા યાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મોતકા પયગાંમ લેવા મુજ સામાં,
જાન દે દુગી જરા ભરજો મતાયા મુજકુ.

(અલાદીન આર કસરાક આડે મોલતે હએ.)

(ગાહી રાહ.)

અલાદીન—હો ન પંજરમુરદો દીલ હએ મુલશને ખુખી તું જરા,
મએ અબ બુલખુલકી રેશ પોહયા મદદકો તેરે આ.
રાત દીન જુલ્લવ રખકો તેરે રહેતાયા ખ્યાલ,
ગમમે દીન કટતાયા આર રાતકો આવીધી બલા.
અબ વોહ મુજકે લીએ ખુબ હએ તદખીર અએજા,
મારતા હસકો કીસો હીલસે તું જેર પીલાં.

(અબનેઝાર દાખીલ હોતા હએ અલાદીન હુપ બતા હએ.)

(મુઘલાગ રહી તોરી આક પહેર.)

અબનેઝાર—તોહે ડાર આનખમે મએ સાગી મહેર,
નાહી મોહે કબુલવ જાતી અખર,
મર ગયા તોરી અલાદીન જાન,
તોહે સાગી મુતમલ હું મએ અખર.—તોહે

(પંજર મારનેકે બલા હએ.)

(અજી માહે ભારે આંખે સૈયાં.)

બદરલખદર.—હેજી ગે હે ત'મને લાંખે સૈયાં,
મંચેં ઝાર મગરો કો હુધ ખેસખીયાં,
મારા પીતમકો હંમે ચાહાં સૈયાં—હેજી
અખતો વાર સુન મારી પુ' લગતીયાં,
મયે પીલા થોરી જામ,
પુરી કરે'ગે તુમ હમ મીલકે, હમે હંમે રસમે થઇયાં હેજી
(મયેકી જામ રેતો હમ)

(ગોહી રાહ.)

અખતેઝાર.—જીઆ મારા વારં પુ'જપર અંખે જાં,
મંચે ઇસ ખુશીકા કહું કયા સામાં.
દીપક મીલી હંમે જાના અંખે જાંવ—જીઆ
જદદ બાત સુન લાવા માગની જીઆ હસાર ખુશ કરીએ
શાદ કરીએ આજ માહેકે આકા હુજા હું સૈયાં—જી
(અખતેઝારકો નઝર અસાફીનકો ઉપર પડતો હંમે ઇતનેમે
કરાક પોંચે આકે અખતેઝારકો અમોનપે પનકના હંમે
એર માર દાસતા હંમે ફાતુસ લે લેતા હંમે.)

(સમજ મન દમહી દમકા મેલા.)

અજબ હંમે ગમકા ગમપર જાના,
આજ હંમેગા ખુશીકા બાનાં.—ટેકો
તોસી જોરી વાકા ધંધા, હક કરે કારાખાના.
ફતાહમંદી દીનો હમકો, શકેર વાકા કહાના.—આજ
જાની દીપક મીલે જાનો, અંખેસ હમે હંમે હમસાં,
હમકો અપને મુલક જાના, ખહેલ માંહાંસે ઉથાના.—આજ

તમામ.

મુચના.

આમે ગોપડી નીચના ડેકાણાપરથી મલશે.

કોટમાં—ખજરગેટમાં ચાપુરજી ફરામજી માદનની દુકાનેથી.

ધોળીતલાવપર—એરચશા ફરાજીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમમજી બુકચેલર તથા હાથરદાસ
લાઈબ્રરીમાથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુમપનીમાથી.

પાયધાનો—કોલસામોહલાનાં નાકાપર બુમઆખાનાની સામે મર-
દુમ કાજી ધનરાહીમના બાઈઆની દુકાનપરથી.

ભીંડીબજાર—તવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા જુરેદીન ખાન
જીવાખાનની દુકાનેથી મલશે.

